

CSIKI LAPOK

POLITIKAI HETILAP

ÉS CSIKVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Gyógyjakab M. utóda könyvkereskedése, hová a lapcselleng részt illő minden közlemény, valamint hirdetések a előfizetési díjak is küldendők.</p>	<p>Megjelenik a lap Minden Szerdán. Kéziratok nem adatkat vissza.</p>	<p>PRÉRIÓN SZERKESZTŐ: DR. FEJÉR ANTAL, FÜVÉD.</p>	<p>Nyiteltéri cikkeket soronként 40 fillért közzétesnek. Egyes lap ára 20 fillér.</p>	<p>Előfizetési ár: Egész évre 8 kor. (Külföldre) 12 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor. Hirdetési díjak a legelőszörben számítottak</p>
--	--	---	---	--

Előfizetési felhívás.

A „CSIKI LAPOK“ a jelen év kezdetén tizenkettedik évfolyamába lépett s midőn most a folyó évi negyedik negyed végén az előfizetések, megújításáért a nagyérdemű közönséghez felhívást intézünk egyben jól eső örömmel konstatáljuk, hogy a programunkban kiírt feladatoknak a lefolyt 12 év alatt mindig a legjobb akarattal igyekeztünk megfelelni és e vármegyének s abban a székesfővárosnak érdekeinek fellelítésére közreműködni.

Nagy politikát nem üzünk, ebben megakadályoz és gátol a lapunk rendelkezésére álló igen szűkös kimért idő és tér, de azért mégis a szabadelvűség eszméi mellett rendületlenül kitartunk és híven támogatunk minden olyan ügyet és kérdést, melyek a Magyarország új korszakát megteremtő tisztá és igaz liberálisizmus magasan lobogó zászlóját újabb diadalokra vezetik.

Ezek mellett a legnagyobb készséggel és szeretettel munkálkodunk a vármegye mindennemű igaz ügyének előbb vitelén s hogy ezt nagyobb mértékben tehessek kérjük olvasó közönségünk és munkatársaink szellemi és anyagi támogatását.

Előfizetési áraink lapunk nagyobb alakja dacára is maradtak a régiek, azaz:

- Egész évre 8 koronára (4 ftr).
- Félévre 4 koronára (2 ftr).
- Negyedévre 2 koronára (1 ftr).
- Külföldre 12 koronára (6 ftr).

Ugyanezen alkalommal tisztelettel felkérjük azokat, kik az előfizetési díjakkal hátrálékban vannak, hogy a hátrálékos összegeket kiadóhivatalunkhoz (Gyógyjakab Márton utóda könyvkereskedése) beküldeni sziveskedjenek.

A „CSIKI LAPOK“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

A „CSIKI LAPOK“ TARCZÁJA.

Két karácsony.

Zimankos, csanya idő volt oda kint, mindenki szívet haza csomagokkal jól megrakodott, hiszen ma van karácsony szent napja. Az utcákon egyre kihaltabbak lesznek, itt-ott szálkagózik egy-egy elkészült, siet haza őrdőbe.

Bárczy Géza is félreállt hivatalon volt, egy előző ismerősökhöz estélyre, mondta, hogy a miniszter is ott lesz, illő módon akartak tehát megjelenni, de mert kis hivatalnok fiaitól nem igen tellett; régi fekete selyem ruháját vette fel Bárczy is estélyre, s a mély kivárgást egy remek gyémánt nyakékkal fedte, melyet az estére kért kölcsön egyik barátjától.

Mikor a tereben megjelent Bárczyt, minden szem egyerre fele volt irányítva: hogyan vette ez a szép asszony azt a remek nyakéket? mindenki tudta, hogy teljesen rendezett viszonyok között éltek kis hivatalnok fiától, de hogy hogyan lett erre a nyakékok? egyik kérdés maradt.

Az estély igen fényesen sikerült, mindenki meg volt elégedve. Bárczyt előlított a házasság, hogy dacára szerény, egyszerű öltöztetésnek, mégis észre vették, a mikor az előzőekben becsure nyújtotta a vendéglátó házasszony kezébe, megdöbben a táskába nézett; hogyan lehet oly jól állott neki az a remek nyakék. Igazán egyet rajta, s néhány percz múlva már boldogan simogatta férje oldalában az illő ruhát, melynek egyfogatban, mely őket haza vitte.

Karácsony.

Légy üdvözölve az emberektől és megáldva a jó Istentől oh, Szent Karácsony! a mi édes Üdvözítőnk és Megváltónk áldott születésének év forduló napja.

A legnagyobb örömmel és a legnagyobb reménységgel fogadunk, mert azon nap, a melyen Jézus született, minden időközön keresztül az újjászületés és a megújulás napja lesz.

Újlag felragyog lelkünkben a Megváltó születését hirdető és a betlehemi jászol felett álló fényes csillag és hirdeti az igazság győzedelmét a hamiságon, a világosság diadalát a sötétség és fénylő sugarai felébresztik a szívekben az igaz és meleg szeretetet, a hogy azt a mi Jézusunk hirdette és tanította és a melynek tisztá és bőséges forrásából a szenvedők megvigasztalhatnak és oly sok szív meggyógyították.

Az áldott Karácsony, a mi Urunk és Megváltónk születésének napja mindenek felett az imádat és szeretetet hirdeti, az imádatot a mi jó Istentől iránt, ki elküldötte a világ megváltására az ő egyetlen Szent Fiát, a szeretetet, mely nem tesz különbséget ember és ember között, egyaránt befogad és körül vesz ellenséget és barátot és a mely leginkább dokumentálja az emberek közötti egyenlőséget.

Ezért Karácsony a szeretetnek, a Krisztusi szeretetnek áldott ünnepe, a szeretetnek, mely megváltoztatta, átalakította a társadalmat, jobbakká, szelídebbé tévén abban az embereket, a melynek a játékos hatása és befolyása nap nap mellett észlelhető jelenleg is és észlelhető lesz mindaha.

Az a csodás illet, mely palotában és kunyhóban egyaránt megszállja az emberek szívét, a midőn e szent napon a jászolban született Megváltónk em lélekben elmerülnek, legszebb, legküzze-

lőbbé bizonyosága annak, hogy az emberek egyenlőknek születtek. Az állam és a társadalom az ő intézményeivel áthidalhatlannak látszó mélységeket és megmagaslatlan falakat állított az emberek köze, de a Jézus által hirdetett szeretet ezen válaszfalakat lerombolja, a mélységeket áthidalja, közelebb hozza egymáshoz a család, a társadalom és állam tagjait és hirdeti, hogy a vagyon, rang és osztály különbség csak gyarló földi dolog, hirdeti, hogy Isten előtt mindnyájan egyenlők vagyunk és csak itt a földön ismerünk nagyokat és kicsinyeket, hatalmasokat és gyöngéket.

Hányszor látjuk, hogy a gazdag lenézi a szegényt, a szegény pedig gyűlöli a gazdagot. Ezen különbségeket egyengette és egyengeti folytonosan a betlehemi jászolból felénk áradó szeretet és midőn eljön a Karácsony és ez a szeretet beleragyo az szívekbe, eloszlatja a büszkeséget és gyűlöletet, könyörületre indítja a gazdagok szívét, megengeszti és kibékíti a szegényeket. Így lesz azután Karácsony a könyörület és engesztelés ünnepe is.

A szeretet, mely átölelve tartja és összefűzi az egész emberiséget bőséges forrásává válik a könyörületnek és midőn ékestitjük a Karácsony föld fölött és midőn gyönyörködünk a fa körül ünnepző gyermek sereg örömeiben, szíveinkbe beköltözik az emberszeretet és a könyörület, eszünkbe jutnak az éhezők és fázók, a gazdag feleslegéből juttat a szegényeknek, letörlik a nyomor sajtolta könnyeket, enyhítik a szenvedéseket s így a szegények és elhagyottak szívébe is beköltözik a béke és engesztelődés és Karácsony szent ünnepe az alázattal, tisztelettel és a legnagyobb háhival adoznak a szeretet nagy Mestereinek, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak.

A könyörületesség és az ebből fakadó jótékonyaság míg egy felől megengesztelt azokat, kikkel szemben ez

gyakoroltatik, igazán csodás melegséget kölcsönöz a szíveknek és magasztos fényvel vonja be a vallásos ünnepet. Az Isteneg imáadásához megragadóan simul hozzá az ember legnemesebb szenvedelmé, a szívnek legszebb virága: a szeretet és e világot fentartó két erő egymás mellett párhuzamosan haladnak azon az uton, mely az emberiség boldogságához vezet.

Jövel tehát szent Karácsony, a szeretetnek magasztos ünnepe, terjedsz, sokasodsz és szaporítsd szíveinkben a Nagy Mester által hirdetett és életének minden példájával tanított szeretetet, hogy ennek vezéröl fénye mellett igyekezzünk jobbák és az égi koronára érdemesebbek lenni.

Jövel Karácsony, könyörületességnek szent ünnepe, ébressz fel a szívekben az emberszeretetet, a mely letörli az éhezők és fázók könnyeit, fellemli a nyomorultakat és megvigasztalja a szenvedőket.

Jövel Karácsony, a mi édes Megváltónk születése napja, hirdsd a szeretet fényét és melegt mindenfelé, hozd békeséget a családra, a társadalomra és az egész emberiségre, hadd örüljön mindenki e napon és buzdogán és lélek emelően szálljon ég felé a zsolozsma:

Dicsőség a magasságban Istennek és ide le az embereknek békeség és jóakat!

A képviselőház ülése.

1960. december 17. évi ülésben először az intézményekről szóló törvényjavaslatot tárgyalta. A javaslatot Neményi Ambrus előadó ismertette, megemlítvén, hogy a kerületi miniszter 400.000 korona p/óhivatolt a folyó év terebére arra célra, hogy néhány felújítási munkát megkezdjen ottani inéves elnyitására közti munkák végeztetésére. A törvényjavaslatot Bara Ödön, Barab Péter, Bányászki Sándor és képviselő és II. edus Sándor kerületi képviselő ismert hozták először, azután általánosban, mely részleteiben elfogadott. Kintan a tervek a kisebb terekek költségvetésére. Megszavazták az államháztartás javára, a miniszterelnök kezében.

Ami így megemlékezést állított, ajánlkozott, hogy bármely perczben meg is veszi az ő szegényét.

Elment hát a barátnő és utközben, hogy gondolkodott egy kis ideig, ez-zel a történettel, hogy avokkel előlöt kölcsönbe adta a nyakéket Bárczynek, neki tudnia kellett ez őrdőngő dolog nyitárol, elment hát hozzá.

Bárczy a mikor meglátta a rég nem látott barátnét, sejtett valamit, rácsapott. A barátnő mindjárt a dolgot látta és azt mondta, hogy nem adtam csak kölcsön a nyakéket, azt pedig kölcsönadták, így tehát csak Bárczy adhat róla felvilágosítást.

Bárczyt átkarolta a térdét, és úgy kért tőle barátnét, mondván: hogy kéns utólag is mind a körpórtásra és könnyek között mondta el az egész történetet.

Te kis csacsi, hiszen az ékszerem nem is volt valódi, azt egy utazás-boltban vettem, kiáltott fel a barátnő.

Néhány percz alatt már utban voltak, az ékszerész felé a hosszas tárgyalás után megállapították 14.000 koronában, a kapott hasznegyet betették egy takarékpénztárba és a könyveket est-oda tették Bárczy asztalkendője alá a tányiba.

Képzelték az a nagy öröm, a melyben szűk Bárczyék is és a barátnő és férje is, kit Bárczy megkérte Karácsony szent napját együtt töltendő. Nem hisztek, hogy volt valakinek szebb karácsonya, mint épen Bárczyéknak.

Ez a két karácsony története, a melyben talán az a legérdekesebb, hogy mindes előlöt végeig megtörtént, való igaz dolog.

D' Amant Lásó.

Ottan megérke... bevetette szőnye belpújít, a mikor a nyakék után nyul, jéden veszi észre, hogy az bizony eldnt.

Kereszte, kutatta, mindent, ruhában bőlésben, lába. A férj lezaladt az utcára és gya fog tette meg a hosszú utat, hula utközben vezetett valahol. Keresztül katartól minden követ, megállt a kapa alatt, keresztet, katartól hátra, lába. Bana érzett haza, hol gőgődés várt szegény feleség, egész éjjel nem aludtak semmit. Már most azon tanakodtak, hogy hat mit tévők legyenek, mert egy volt csak bizonyos előlöt, hogy bármiképen bárhonn is elő kell reggélre keríteni a nyakéket.

Almatlan éjszaka után, kora reggel utnak indultak minden ékszerészhez b-néztek, de meg csak hasonlót sem találtak. Már-már egészen elcsüggedtek, a mikor a véletlen segítségükre jött. Egy kirakatban talajdon azt az ékszerészt pillantották meg, meg a tokja is ugyaznak volt mint az elvesztett. B-néztek hát, oly sivre, hogy meg az ékszerész maga is megijnt, de mi nagra vált őrdőnk. A mikor Bárczy az ékszerészhöz egy régi iskolatársra talált. A mikor Bárczy elmondta neki baját, megállapodtak hogy az ékszer 10.000 koronára vételárban megveszi Bárczy ölképe, hogy azt őt év utnti, egyenlő részletekben fogja törleszteni, mégis ez idő alatt visszakérülne az ékszer, ő a már lefektetett pénzt csak-egy levozással visszaszadí és az ékszerét visszaveszi.

Senki sem volt boldogabb mint Bárczyék a mikor végre kezükben volt a drága kincs, melylyel visszement haza. Az ebéd is jól esett már és mikor ezzel is végezték, elő dolog

volt az asszonyok, hogy visszavitté barátjához az ékszerét, és bocsánatot kért tőle, hogy reggel helyett, csak most hozhatta vissza.

A mi most következett az hosszu sanyarozott évek sora volt, takarékoskodtak minden vonalon, nem mentek társaságra, ottthon ultk szegények, csakhogy a kereskedőnek elvisek az igért részleteket. Sok sok részletet fiztettek már le, a mikor egy reggel a kereskedő felküldte a kifosztott számlát. Boldogan szóhatottak fel, az okmányt egyben nyomossagok felszabadítását jelentette. Utból a régi rendezett viszonyok állottak helyre, és az asszonyka csak úgy sugárzott az örömtől.

C-nya, zimankos az idő, mint akkor karácsonykor, siet a sok ember, bevásárlásait végzendő, karácsony előtti napon, mindenki társaságba valami kedveset, kellemesét övönkenni. A barátnő, ki annak idején Bárczynek kölcsön adta a nyakéket, többek között egyik bőlésbe ment és ott a kereskedőnek meg akarta mutatni, hogy a nyakék közepén lévő nagy kömgöngy egy kisse, igazános meg. A kereskedő előbb megijnt, azután így szólt elcsodálkozva.

- Nagyádság asszonyom, ez nem hozzám tartozik az ékszerész munkája
- De hiszen magától vettem néhány év előlöt...

Hosszas kimagyarázás után is azt hitte a barátnő, hogy a kereskedő csak tréfát űz belőle, csak akkor győződött meg valórol a mikor ékszerészhez ment és az azt mondotta, hogy a nyakék (a gyémánt ára időközben igen telezközt) legalább is 12-14.000 korona értékű

verőfényen napot havást másnapján esküdték
 örököséget, csak hogy nem annak a szende szar-
 szivelen teremtették, ki az olár elítelt is való-
 szinleg az ügyvédi diplomát látta lelki szemel-
 vől, vőlegény helyeit.

És Annak? most volt még csak igazi
 martir, még ő vigasztalva szülött a gyekertől
 jó kedvet mutatni. Pedig az emésztő, korvászott
 léleg már ott rágódott szive gyökerén, a mikor
 már ott jölközt a nem tudta nyerezését eléggé
 kiélegetni, ámsent a szomorságba, a tüdőre is a
 ottágyrakodott, a mi-aszóny lányunk fájdalmas
 köhögésébe került. A kórházba esett szállék a
 helyből orvos mellé több vidéki, sőt egy fővá-
 rosi orvost is hívtak. egyetlen gyermekük kor-
 gáshoz. Azorvosi konzultáción, a prof-aszón csak
 annyit mondott, hogy I. h. c. a tüdőnek néma
 helyben hagyólag nyiták tovább a szülőknek
 azt mondták, erős influenza.

Jonott karácsony este van, a nagyharang
 most is oly áhítatos, bus szóval hívja veszer-
 nyre a hívőket. de a mély hatalmas hangok
 közül egy vékony csigolyt, egy sokkal gyö-
 nőbb hang hallatik ki. de a mely azt meg-
 remélt az idegüket megnyitja hallatára. minden
 igazi keresztény hívő egy könyörgés-t bocsát
 az egk urához az elkészülő lélek áldvéré.

Az ártatlan fűér lányzóban a rózsaszínű
 lámpa gyágon bunt fényét arra a kinneszt
 vészt vette és a gyóntól ártára, ki az előző
 szavától adja fel a bűnbakokat.

Ártatlanul az ez a, most is oly áhítatos
 egész szentélyben mondja el az utolsó mást az
 aztán ezzel a szóval „szerelek Kálmán” kilé-
 kélt néma, ártatlan lélek és megzdnt tovább
 szaván.

És a hívők most is oly zajtalanul, szent
 áhítattal, összekulcsolt kezekkel lépnek a tem-
 plomba és a pap most is a szertartó és gyűlö-
 letből prédikál; itt és szenvedett panaszkéntől
 a meghalt szertartás szívében, mint Krisztus
 annak, ki szolgált a jászolyban és megfeszítet-
 ték méretünk a keresztján.

Prihodáné, Minke,

**A jelen számmal veszik olvasóink
 ezen évfolyamnak utolsó számát, ebből
 az alkalomból fogadják tisztelt előzet-
 ink jó barátaink, munka- és dolgozó tár-
 sasaink legbálsabb köszönetünket azon
 szives támogatásért, melyben bennün-
 ket a most végéhez közeledő év alatt
 részesíteni szivesek voltak. Engedjék
 meg, hogy körhessük a szives támo-
 gatást és pártfogást a jövőre nézve
 is, hogy a közönség, de különösen a
 csiki szélesség ügyét még nagyobb
 igyekezettel és buzgósággal szolgál-
 hassuk, mint azt eddig tettük.**

**A kiadóhivatal, mely mindent el-
 követ, hogy lapunk a közönség igé-
 nyeit kielégítse, tisztelettel kéri azon
 előzeteket, kik a hátréssal hátrálékban
 vannak, hogy a hátréleket kiegyen-
 líteni sziveskedjenek.**

KÜLÖNFÉLÉK.

**— BOLDOG ÜNNEPEKET! A
 beült karácsony szent ünnepek alkalmából
 lapunk tisztelt előzeteknek, olvasóinknak,
 jó barátainknak, munkatársainknak
 erőt, egészséget, megelégedést kívánunk.
 Boldog ünnepeket!**

**— Uj számlóaj parancnok. Kornha-
 ber Adolf m. kir. Ország, a helyben állomásozó
 zászlóalj új parancnok Jászberényből, eddigi
 állomás helyéről a napokban városunkba érkezett
 és nyomban átvette a parancnok-ágot.**

**— Eljegyzés. Crenán András m. kir. hon-
 vői hadsereg folyó hó 24-én jegyezte el évf.
 Hermann Jánosé kedves leányát Irénke kisas-
 szonyi Fogarason. Gratulálunk.**

**— Képviselő választási mozgalom
 Háromszéken. Dr. Béli Lászlónak Folyó-
 Kőrös megye főispánjává lett kinevezése nagy-
 a kérdi kerületben megürlt képviselő állás be-
 töltsébe osztályba a választás értesítésnek szerint
 január 8-án távozt ki. A kerület eddigi egyet-
 les jelöltje, Béli Tivadár nagy birtokos, asaba-
 delvőpárti programmal.**

**— Anyakönyvesvétel kinevezése. A
 boroskői anyakönyvi kerületben Csörgő György
 volt körjegyzőnek nyugalmába vonulása folytán
 anyakönyvesvételre teljes hatáskörrel Csató Sándor
 körjegyzőt nevezték ki a helyjegyzőnek.**

**— Uj állategészségügyi felügyelő.
 Az állategészségügyi államintézmény folyóan
 az erdélyi vármegyék részére Kolozsvár szerve-
 veszt állategészségügyi felügyelőket került azak-**

szert teendőivel a földmívelésügyi miniszter Reich
 Albert m. kir. állategészségügyi felügyelő bízta meg.
**— Előleptetés. Gyárfa Lajos maron-
 vásárbeli kir. ügyész, a két vármegyeyek elő-
 nyában ismer a kit új-je után ügyezővé csak-
 megyei embernek tekintték, a király főügyészi
 ezim és jelleggel ruházta fel. Gratulálunk a jól
 megérdemelt előleptetéshez!**

**— Dalestély. A csikszederdai dal- és zene-
 egyeslet 1901. január 8-án a „Csallag” vendéglő
 usgteremben dalestélyt rendez. A programot a
 10-én számunkban közölni fogjuk. de már ezuttal
 figyelemztetjük a felhívjuk a vármegye közönsé-
 gére arra, hogy ezen estélyon részt venni senki
 el ne mulassza, mert egy oly gyönyörű estélyt
 fog élvezni, a melyet ilyen még látni és hallani
 alkalm nem volt. A rendezőség az estély aike
 rére nevezte meg a legzelesebb körül in-
 téskedőket. A meghívók a napokban fognak szét-
 küldötni. Az estélyen való közreműködésre a
 rendezőség megyerte Papp Mariska (Papp Do-
 mosos főmérnök leánya) és Nagy Muzika (T. Nagy
 Imre ezad. iskolai igazgató leánya) kiasszonyokat
 társadalmi életünk e két kedves és kellemes ál-
 tal alakját.**

**— Vármegyénk állatorvosai. A magy-
 kir. földmívelésügyi miniszter, júvő 1901. évi ja-
 nuár hó 1-én közölni látlylta Csikmegyei közi-
 nevezte m. kir. állatorvosoknak: 1. Székely Károly
 törvényhatósági állatorvos Gyergyó-Szent-
 Miklóson; 2. Keresztes Antal törvényhatósági ál-
 latorvos a felsziki járásba és Csikszederdán;
 3. László József kiráallatorvos Csik-Szent-
 Mártonba a káson-alesiki járásba; 4. Broskó Jenő
 kiráallatorvos a gyergyó-ötgyézi járásba és meg-
 bizta az ottani m. kir. belépő állomása vezető-
 vel; 5. Teleki Lajos m. kir. állatorvos becsat-
 totta Csikszederdára; és 6. Oberhoffer József m.
 kir. állatorvos becsatolta Csik Gyimesre, megbizva
 az ottani m. kir. belépő állomása vezetővel. Ezek
 szerint vármegyénkben 7 állami állatorvos lesz.
 Aert Csikszér József vármegyénk a városunk a
 derék szülötje már régóta kinevezett m. kir.
 állami állatorvos.**

**— 25 éves jubileum. Magasztos é-
 lélek emelő volt az az ünneplő, melyet folyó
 hó 17-én a gyulafehérvári püspöki paluvéltől
 által keressza Nagy, és főbírt. Ujfalussy Józ-
 sef dr. apát, kanonok-aktor ur 25 éves pap-
 ságának évfordulóján rendezett. A széles körben
 s közkeveltséggel tudós főpapot, mint a
 székely származású ifjúság lelkes pártfogóját
 és ifjú klerikának szellemi terep hatalmas ne-
 velőjét ádvözölte az ünnepi szóok. Meghatott-
 ségtől remegő hangon, lelke érzelme világábról
 merített főnséges és papi jellemet ragyogó szin-
 kenben felütelő szavakkal mondtól köszönetet
 a jubilás az ő tiszteletére összegyűlt elite köz-
 önségnek. Másnap decz. 18-án a gyulafehérvári
 úr. nővérek vezetése alatt álló felső leányiskola
 rendezett nagy szabású ünneplőt a jubilásnak,
 az intezel igazgatókának tiszteletére. A
 minten tekintetben főnyas ünneplőt-művészt
 emelte Püspök urunk ő méltóságának záró be-
 széde, melyekkel jubilánat ádvözölnék az ünne-
 rendezéséért köszönetet mondtól a nővéreknek.
 Csikmegyének búszkeségét dr. Ujfalussy József
 kanonok urat éltesse is az 17-ten mindenkinek,
 de különösen az elhagyott szegény székely
 népnek öröme, hogy papóságának félszázados
 jubileumát is teati, lelki erőben megérletini
 szerencsés lehessen.**

**— Karácsonya ünneplő. Szép ünne-
 plő folyt le e hó 28-án a délutáni órákban a
 helyből avoda helyiségében. Az intészt apró nő-
 vendékek számára a jó ovónéni karácsonyfát állí-
 tott fel a azt aranyos díszekkel, aranyos almákkal,
 csokorokkal, játékokkal dusan megakta. Délu-
 tán 3 óra után az ovoda nagy termét szorongás-
 gí megöltötte az érdeklődő közönség. épen csak
 a karácsonya körül a gyermekek számára fen-
 tartott hely maradt szabadon. Az alkony leszáll-
 tával a karácsonyfán felgyújtották a gyertyákat
 s a csengőtlyi hangjára bevonult a gyerekeg
 s a gádzog megakott főnyes és csillófog-
 láttára meglepetten állott meg. Az arczok kiplu-
 rutak, a szemekből a meglepetés öröme csillan
 elő é látható gyönyörűséggel esemeltek a szob-
 nól esőbb játékokat és a eok jéréle enni valót.
 A mint meglepetésből némilleg magokhoz tér-
 tek főbbmés apró doloskat énekeltek, jóízű,
 csestanos versikeket asavaltak s előhaladásukról
 igen szép tanuságot tettek. A gyermekek öröme
 akor hágott telpontra, midőn az ajándékokat
 kezdtek kiosztani, mindenik kapott valami olyan
 dolgot a mi egészen boldogságot tette egy, hogy a
 legnagyobb meglepéséggel bízott hágtyák el a
 ünneplő színelhelyét. A gyermekek főrnémel ta-**

lón csak a szülők öröme volt nagyobb, kik e
 helyről is köszönetet mondanak a derék ovóné-
 ninek a szép ünneplőért.

**— Olvasóköri bál. Folyó hó 16-án
 rendezett a Polgári olvasókör. Ditróban először
 színelődelést saját könyvtárának kihívésére,
 mely alkalomból szíre került, a Sarga csikó
 című népszámm, kevés kivétellel saját tagjai
 által. Izzán érdeklődéssel várta a közönség
 az előadás napjának kitűzését, mert ez alkalom-
 mal sok új műkedvelő szerepelt, de meg is felelt
 a várakozásnak, mert az előadás végeztével a
 közönség teljes meglepéséggel tavozott, volt is
 néző közönség olyan a melyet nem sokszor
 látott az elmi iskolák nagyterme. A mi a szere-
 plők műkedveléséit illeti személyenként ki nem
 emelhetem, mert mind annyian egyaránt jól je-
 száltak, de csak különben is oly sokan vannak,
 hogy talán becsapást egészen igyűbe kellem-
 venem, ha személyenként akarom méltatni.
 Annak azonban iribakot, hogy minden egyes
 szereplő kiválóan műkedölt. Fugadnak tehát
 művelőjében a szives közreműködők a Polgári
 olvasókör névben szívből fakadó köszönetem.
 Megemlékszem mellőnk találom, Baktó Mór tan-
 arat, mind színgaztatót és Albert István
 hit és latin tanár urat mind rendezőt, kik ámbár
 nem tagjai a körnek, mégis szives közre-
 működők által szíre hozni segítették a darabot
 és az által 92 koronával gyarapítani segítették
 könyvtárunk alapítóját, fogadják szives fár-
 dúsáért kiváló köszönetem. Bevétel volt 156 k.
 50 fillér, kiadás 39 kor. 70 fill. tiszta netto jöve-
 del-m maradt, 92 kor. 80 fill., a melyet a könyv-
 tar kihívésére fognak fordítani. Teljes tiszte-
 lettel Ávéd Jostim, polgári olvasókör igazgató.**

**— Segítés a szegényeken. A csik-
 menyői jótékony négyesület a mostani karácsonyi
 szent ünnepek alkalmából is gyakorolta a szegény
 szülőkötökkel szemben nemese hivatását. Decz-
 mber 20-iki gyűlésében elhatározta, hogy a valóban
 segélyre szorult községi szegények között kará-
 csonyi ajándékol 50 koronát oszt ki. Ezt az össze-
 get kamatozó tőkéből felveszi, s annak pót
 lássra vizkereztt ünneplés szavalt és énekek
 egybekötött tombola estélyt tart.**

**— Uj szilvafaj meghonosítása. A
 szilva termesztésének érdekében Darányi Ign-
 az né földmívelési miniszter megbizta Molnár Lás-
 zlo gyűlöcsézetli kormánybiztot, hogy Orle-
 andban és Angersben tekintse meg egy pár
 nagyobb faiskolát és vásároljon egyes szilva-
 csemetéket a híres Sant Julien és Myrabolon
 fajtakól, melyeket csak Franciaországban nevezett
 helyeken lehet megszerezni. A kormánybiztos
 600.000 szep egy éves csemetét vásárolt, mely-
 már meg is érkezett Budapestre. Hogy a válsár-
 búr szilvafaját se szorjájunk külföldi behozá-
 talra Darányi földmívelési miniszter elrendelte,
 hogy Ungvárról egy 10 holdas vadgyűlöcsé-
 zettetésbe, ha a francia szilvafák egyrésze
 ide, másik része az állami kertekbe fog elítél-
 tetni. Pedig helyes dolgot cselekedének a minisz-
 ter akkor is, ha ama nagy készletből teljes
 terjesztés végett néhány példányt a vármegyeyek
 gazdasági egyesületének a ezek között Csik-
 vármegye gazdasági egyesületének is rendelke-
 zésre bocsátana.**

**— A Réthy-féle pemete-fű-csukorka
 a leghatásosabb ezer mindennemű köhögés és
 rekedtség ellen. Számtalan elismerő nyilatkozat
 tiszonyítja, hogy a kitűnő alkotásrészekből készült,
 kellemes ízű csukorka kiváló tulajdonságainál
 fogva a legjobb eredménnyel használtaik. Dobo-
 sánként 60 fillért kaplato mindenért. Megren-
 delhető a készletnél, Réthy Béla gyógyszerárában,
 B.-Csabán is, ki ő dobozt bérmentve küld 3 ko-
 ronáért.**

**— A Divat esmlent őszlete elismerésé-
 ajának olvasókör ügynelebe Olyan nót lap ez, mely
 nálunk a család főformája el sem lehet. Divatképi
 tudósítás, szabás, szabásleír, rajzi a legújabb
 divatot mutatják be a mellett, hogy az igazi, nagy-
 világi öltözködés módjaira, módot nyújt a szorgalm-
 nos háttaszonyoknak arra, hogy a gyermekek
 ruháit, főhírnemőit, mint a maguk tolettjét, fejér-
 nemőjét stt. otthon, takarósan elkészíthessék. Azt
 az órást anyagot, melyet pompás divatlap egy-
 számban 50 fillért olvasóinknak ad, más kiadványok
 három különálló lapban árulják. A divat szalon
 egy-egy száma teljesen feleslegessé tesz minden más
 képes divatlapot felcserélni újsgót vagy gyermek-
 divatlapot. Ezeketlél is híven szolgálja a nők érde-
 kéit és kitűnően szerkesztett szépirodalmi részében
 egy teljes, tartalmas nót lapot találunk a régi, chab-
 lonos regény mellékel helyett. Közleményeit elad-
 rólól költők, novellisták írják, azokat a thémákat
 pedig, melyek beletartoznak az aszonyi életbe: a
 társas élet, a háztartás, a lakás díszítés és szép-
 ápolás kérdéseit avatott tollak hosszabb cikkokban
 tárgyalják. Sokszor van szó benne szelvényekről a
 fővárosi szellemi élet más eseményéről; van talány-
 rovata és egy olyan szerkesztői postája, melyben a
 nők minden kérdéskörébe megfelelő választ kapnak
 Szóval a Divat szalon nemcsak a legdiszesebb, leg-
 nagyobb divatlapnak, hanem egy olyan igazi nótlap-
 nyul néltől különösen vidéken élők ur nót egyelő-
 kel el nem lehet ha okosan, takarósan és mégis
 aszpon é divatban akar éltetni a mellett, hogy egy
 olyan szépirodalmi lapja is van, mely minden vágyá-
 nak megfelel. Melogon ajánljuk olvasóink figyelmébe
 még azért is, mert nagy díszes és dúsz tartalma mel-
 lett a legelőcsőbb minden divatlapok között. Előfizi-
 celt ára egész évre 12 korona. Mutatvány usnót
 luyon és bérmentve küld a Divat szalon kiadóhiva-
 tal, B. Laposa, V. Gyulafehérvár t. az.**

**— A „Luzsi gyógybalm” című imakönyv
 ből, mely a lurd csodáit usmóltelen esent Seta
 újszöletének emelőre van száma a karácsonyi és
 újévi ajándékl is igen alkalmas, mintegy 500 darab
 eladásra vár. Kapható Györgyvában Márton utóda
 Csikszederdában, Beteg Pálál Székely-Utánál és
 a aszórt Vitos Mózes ny. lelkesedő Csik-Szent-
 Királyon.**

**— Aszonyok, leányok, kiket jöve-
 nőlők érdekl, burasok meg Zit. El.Lohia most
 most megjelent szellemes jósló könyvét. Rend-
 kívül szenzáció! I korona beküldése elöndben
 (Műlygékben is) bérmentve árt börtökben
 állít: Godon András könyvkereskedése Miskol-
 czon. Utánvétel 40 fillérel több.**

**— Melyik lapra fessünk elő? Az erdélyi
 részekben ezt a kérdést rég eldöntötte már a nagy-
 közönség s immár több, mint 20 éve részesíti nagy-
 becst támogatásában az Ellenzést, mely program-
 jából híven kiad ma is bezzák függetlenségéért és
 gazdasági felvirágzásáért. Legutóbbi egy érdeme az
 Ellenzéknek, hogy a hazai lap és termelés pártolá-
 sára vonatkozó akcióit is ő indította meg s azóta
 folyton a legnagyobb busgalommal kiad mellette.
 Melyik lapra fessünk elő? Válassz tehát nem lehet
 más, mint az Ellenzék, melynek kiadóhivatala us-
 vesesen szolgál mutaványszámmal kiadott. Előfizi-
 celt ára egy hóra 3 korona. Három hóra 8 korona.**

**— Faeladás. A csikszentkirályi jó asz-
 raz és jómónású búkk-tűzfa kiskülb öbe kap-
 tott a Györgyvában Márton utóda udvarában.
 Egy kiskülb 12 ft 50 kor. Egy 130/130-as öl
 4 méter hosszan 11 ft 60 ktról 12 forintig.**

HIVATALOS RÉSZ.

Vármegyénk törvényhatósági bizottsága f.
 deczember hó 29-én déli-ölt 10 órakor kezdő-
 dőleg rendkívüli közgyűlést tart a vármegyeyek
 tanács-közi usgteremben a következő

- tárgyvorozattal**
1. Az időközben szentesítet nyert törvény-
 czikkek kihirdetése.
 2. Kerek-kelomlyói miniszter ur leírata a
 fenység—szelaka—tekerőpataki ut munkálta-
 nak vezetése fel megbizott kir. mérnök jutalma-
 zása tárgyában.
 3. Az igazoló választmány jelentése a tör-
 vényhatósági bizottsági tagok névjegyzékének
 jogerőre emelkedéséről.
 4. A megyei iskolák névjegyzéke.
 5. A marzónorosi díjazás legújabb márté-
 kének megállapítására kiküldött bizottság je-
 lentése.
 6. A kiépített köznyakba betörtek má
 atak kavicsok-árol szőlő szabályrendelet.
 7. Alianp elterjesztése Csik-Szentmiklóson
 község vagyon kezelésének sariát alá helyezés
 és a felbajhatatlan megyei követelés leírása tár-
 gyában.
 8. A k.-alesiki főszolgabíró elterjesztése
 egy kisgyűlt munkás felvételének engedélyezésé-
 ről.
 9. A felsziki főszolgabíró jelentése Csik-
 Szenttamás, Jenőfalva és Kereztalva kiköz-
 ség, nagyköz-eg: alakítása tárgyában.
 10. A házjegyzetési bizottság sorrend
 szerint kiépő tagjának és a közgyűlés bekele-
 dő kiküldendő különféle bizottságok és választ-
 mányoknak megválasztása.

11. Tarstörvényhatóságok levelezési.
 12. A havasi javak igazgatójának jelentése.
 13. Községi aszadások és költőegyesületek,
 nyugvintén Szereda város mált évi számadatának
 felülvizsgálata, továbbá a járásookban:
 - a) Tölgyeni járásban, Borzéken végrehaj-
 ló állás szervezése, Bálborban elöljáróági vá-
 lasztás elleni feleletés.
 - b) Gyergyói járásban, Ditróban rendő-
 rügyi választás elleni feleletés és igazlatu
 bírtok vásár, Kilyénfalván adóssági állás sze-
 vezése.
 - c) K.-alesiki járásban: Lászlófalván költő-
 vétel engedélyezése, Csatószegen faiskolaterület
 vásárlás, Szentimrén községi bírtok elfoglalása,
 K. Al- és Feltizen ingatlanok eladása és kö-
 munkányvétel alapnak felosztása, Szentimrén
 —Csékefalván templom építési többlet kiadás
 engedélyezése, Tásnadon vagyon feloldás ki-
 mondása.
 - d) A felsziki járásban: Pálfalván a reg-
 kötvényeknek a kábitörtönös részére való át-
 engedése, Szentimrén a község költőegye-
 sület felvételéről szóló díjazásnyilatkozat, Szent-
 tamáson följáróági tagok ártésének javítása,
 Mészentezen perköltés elengedése, Szépivá-
 naszombor felmondásának el nem fogadása, Szent-
 miklóson házborhó elengedése, Szentmiklóson elöl-
 járóági állások egyesítése, Várdófalván házbor-
 hóbirtok vonatkozó képviselőtestületi határozat-
 ok és azok ellen benyújtott feleletések.
 14. Egyesületek, társaságok és magánosok
 kérvényei.
 15. Végül a közgyűlésnek beérkezendő in-
 ditványok és bejelentés nem tétő ügyek.
- Szikszederda, 1900. deczember hó 18.
 Kiadta:
 Mihály Ferenc főjegyző.

CSARNOK.

Egy átok.

I.

Künn állok a m-zón, szemem messzi me-
reng u tájon, míg uram a havasok útján — a
vén Reyzsát — újját azezi merengésennek.
Hallom a madarak csikergő énekeit, s a tá-
volbóli egy furulya méla-bus hangját. Látom
a már megsárgult levelek végharagút egy-egy
gyenge fuvallom ellen. Göröcsösen kapaszkod-
nak életem atyjokba (a fába), de erejük tovább
nem bírja, a gyenge aszello leszakítja s szomo-
ran hullanak a földre. Csikergő madárral s
furulya szó közt egyre csak hullanak... hul-
lanak...

Mig ezemem el mereng a haldokló, szép
természetem, addig lelki ezemem előtt vihar-
dúta, foszlányos, sötét képek lebegnek, min-
denik fölött e felirattal: Átkom leng fölöttetek!

II.

Szentjánosi János volt ott Halmágy köz-
ségének egyetlen és legnagyobb kereskedője.

Fiatal legény korában szegény volt. Mit
ker meg arra került a sor, hogy családi életet
alapítson, özvegy édes anyja legnagyobb un-
szólására nem a gazdag Kuti Katát, hanem
a szegényt, de nagyon istenfélő Molnár Julis-
tát. Molnár Mihály és Papp Istenfő lenyit
vette el.

— No igen — mondják az emberek —
mert hát ezt rendelte a sors.

Igen, igen. Megengedem, hogy a sors is
rendelte, de azért a legfőbb intéző még is csak
a szive volt. Szive suglotta azt, hogy Molnár
Julisát vegye el, mert csak vele lehet igazán
boldog.

...De hát Kuti Kata?...

Szentjánosi János még ahiéred korában
látta volt Kuti Katához, de ebbeli hírtában nem
szíve suglalta, hanem öv. édes anyja unso-
lálai késteték.

Nem szerette, sőt undorodott Kuti Katá-
ra, — a ki szegény nem a legzsebb lsten te-
reménye volt — de a szofogató gyerek lévén
s nagyon szerette öv. édes anyját, engedett
kérésének. Nem mutatta sohasem undorát a
látnyán szemben, sőt mi több, még nyájas-
kodott is vele. Kuti Kata szíve azonban rajon-
gással csüggött a dalias Szentjánosi Jánoson.
Ének fekete haja, pörge kis bajusza s delejes,
nagy fekete szemei elbűvölték. Mit is nem tett
vona meg az ő Jancsikája boldogítására?
Az igaz, hogy ez is mind azt megtegte, mit a
hőeg udvariaság megkíván, de a szerelem
vak: Kati mind ezt nem vette észre. Hával
csüggött az ő Jancsikáján, egész lényét bold-
ogság töltötte el, ha ugy szép estenként, a
kerti kis padon — kezét kézbe — imádojtja
oldala mellett ülhetett.

Hajl csak, hogy mulandó minden e föl-
dön. Szegény Kati boldogsága is mulandó volt.

III.

Szombat délután van.

A kis falu minden lakósa csak az ujon-
nan érkezett kocsmárosról s annak családjáról
beszélget.

A férfiak dicsérik a kocsmáros becüs-
lése jó szívűségét s jó borát. Az asszonyok
a kocsmárosné konyha berendezését. De hát
a fiatal legények? Azok nem gyönek eleget
csodálkoznak a kocsmárosné barna szép leányán.

— S ki volt ez új kocsmáros?

Molnár Mihály. Neje pedig: Papp Isten-
fő. Juliska volt az ő egyetlen szemeafőző, leg-
drágább kincse. Őt hályvázta a falu leg-
gyönyöse. Ő érte rajongott mindegyik.

— S ki volt ez új kocsmáros?

Szegény Kati boldogsága fel volt duva.
Elhallatszott a hír szombat délután Szent-
jánosi Jánoshoz is s mint mindenki, ugy ő is
kíváncsi volt látni a szép hajadont.

Másnap, midőn a hámosdókat harangozták,
csinosan felöltözve lépdelt végig a nagy-
utcon Szentjánosi János, (ez alkalommal nem
volt vele, mint rendszeren Kuti Kata) s midőn
a templom-udvar ajtaját elérte, kit lát a kö-
zeiben? Molnár Juliskát, a kis-utca felől jöni
a templomba.

Ah! hogy megdöbbszant egyszerre két szív!
A két delejes szemügar találkozt az meg-
igézte, mintegy gépiesen nyul Jancsi a ka-
lapjához.

Juliska arca lángot, néma fejbőlhatással
üdvözlé a közeiből s könyved léptekkel hirtelen
befordult a templom ajkán.

— Vajon mit imádkozik?...

...Kuti Kata is megérkezett s aggodal-
masan tekint fel a karcsón ülő Jancsikára.
Nem hisz bánat szorongatást szívét, mikor annak
— forrongó szíve tuncját vissza tüköz — ar-
czát megpillantja. De Jancsi nem látta őt. Te-
kinete monon fátta a szép Juliskát, míg ennek
arca lángolt. Tán őre a delejes szem su-
gár s tekintete; hisz léma könyvében tévelygett.

— Vajon mit imádkozik?...

...Ámen. Hangzik végig a templomban s a
szóltár utolsó sorral elsöngével csendesen
ki mennek a templomból. Előbb az asszonyok,
később rá a lányok, követség utánok a le-
gények, fiatal házasok, élők derekán levő fér-
fiak s végül a szegények, mindegyik a halott

prédikációk elmerengve. Csak hárman nem
hallották a prédikációt. Csak három van más
érzelmeikkel eltelve.

Juliska, Jancsi és Kati.

Kati érzi boldogságát ellagának letlntét,
s szíve butól szorong. Mig Juliska és Jancsi
szemei előtt a jövő tündér képe lebeg: egy
csendes családi élet alakjában s szívök örömi-
től ujong.

Vasárnap este van. Szokás szerint Jan-
csinak Kuti Katánál kellene lennie, de huj,
nagy ur a szívi! Minden dobbanása parancs s
az ez bekés polgárként hajol meg parancsa
előtt s engedi, hogy a testet — a mit közös
együttérzéssel kormányoznak egy bizonyos ideig
egy bizonyos időn túl — kormányozza kor-
lát anul egy bizonyos időn keresztül s ilyenkor
hip-hup, oda viszi a szíve testet, épen a hova
akarja. Mikre is nem képes ilyenkor egy em-
beri test?!

Jancsi a helyett, hogy Kuti Katához
menne, követi szíve parancsát s a hold suga-
ras szép nyári estén ott buglálással a kis dom-
bon fekvő kocsmára előtt, lesve a pillanatot,
hogy Juliskát fásza.

Mielőtt tovább folytatnám elbeszélésem,
meg kell jegyezmem, hogy a falu kocsmájára a
nagy-utczán végig húzódo domhát egy részén
épült. Egy nagy szoba a falusi népsztyái és
egy külön kis szoba, a falu uri osztály részére.
A kocsmáros lakrésze pedig: két takáros szo-
laból és egy konyhából állott. Az épületnek
konyha felüli részén terült el a nagy gyümöl-
csös kert, a hamiskásan kacsagó gyümölcsökkel.
A gyümölcsös egy részét a kis virágokkal
foglalták el, tarkán váltakozva benne: jaczin-
tók, rózsák, gyöngyvirágok, tulipánok és még
sok turka-barkaságok (ki tudná mind sorol-
ni azamálmi valamennyitüket). A kert két nagy
almafája állott pedig a kis lugas előtt, tiszta
fehérre surult faszalkával s ugyan ilyen — az
asztalkát körül övező — padokkal. A léz rá-
csoszáttal körül vett kerthöz egy kis ajtó veze-
tett a szabadba.

Már körül járta Szentjánosi János a tel-
ket; épen most ért a kerti kis ajtó elé. Gon-
dolkozik... azaz de hogy gondolkozik; engulve
a szíve parancsának, megnyomja az ajtó kilen-
csét és a kerthben van.

Csendesen végig megy a nagy gyümöl-
csös kerten, mintegy fel álomba merülten.
Midőn felévez szíve egyszerre hevesebben ver,
delejes szemé villámokat szór, lebilvőten állott
meg s tekintete mohón falta azt a kis terem-
test, a kit a konyka ablakában látott.

— Juliska, Juliska, szívem egyetlen kincse!
sohajtot Szentjánosi.

Juliska ott áll a konyhának kerre nyíló
ablakába. Fejét két kis teynerében tartva, szo-
morán nézett fel a csillagos égbe, mint egy
kérdve: vajh mit csinál most ő?...

— Oh, ha tudná, hogy az az „ő” de
közel van.

A mint így lüldögélve merengett, egy-
szerre mintegy varázs csapásra fel állott s ki
lépve a konyha ajtón, a kerthbe ment. Egye-
nenen a két nagy almafa alatt lévő lugas felé
tartva.

Szentjánosi mindezeket jól látta. Láttu
míg merengett, látta mily hirtelen fel állott...
Most pedig a konyha ajtón kijöve a kert felé tart.

Ekkor egy kis bokor mögje húzódot, majd
csendesen követte a lányt. Nem volt annyit
bátorsága, hogy megszólítsa, de barni csend-
esen lepdelt, hallva a kis nezt, Juliska hátra
néz és... de már ekkor ott térdelt előtte Szent-
jánosi, akni gyöngéden érinték Juliska hó fe-
hér kis kezét s remegő hangon mondta: Bo-
csásosan meg e merészsegemért, hoissasom meg,
ha csendes magányában zavartam, de... szí-
vem... s itt elakadt hangja.

— Ugyan no — mondta Juliska mint egy
nehézeltő hagon — micsoda merészsegét kö-
vetelt el, hogy így vezelek érte? Kellen föl,
hisz kéaz a bocsanút — annak, a ki semmi
vétket el nem követett.

Szentjánosi ekkor felállva, szerlem telt
pillantással nézett Juliska fekete villogó szemé-
ibe s a két fenyés sugár megint találkozt.

Nema lón egyszerre mind a kettő, du-
annál többsz beleztek villogó szemek s mit
emberi nyelv vajmi nehezen fejezse ki, azt oly
szepen elmondta az a ragyogó két szempar
s mikor már a lugasba értek csak e két szó
hangzott el: „szeretlek!” „szeretlek!” s az ezt
követő csök volt a szent frigy, az elválaszt-
hatlan kacsos, a összekötő a földön e két
szívet, melyet a halál is csak addig választhat,
míg a két lélek a más világon találkozza, új-
ból együellent örök időkre.

...Es ök boldogok voltak.

Oly tiszta volt boldogságuk, mint két
égen az esti csillag ragyogása.
Ugy ültek ott a kis lugasba, mint valami
két ártatlan gyerek. Elmélázva szemlélték a
ragyogó kis csillagokat. Csak olykor-olykor
találkozt a két mosolygó szempar s megint
többsz merengtek oly mélyen elmélázva, hogy
alig vették észre Juliska anyjának a hangját:
„Juliska! ki leányom hol vagy?...”

Hirtelen felkelve, halkán bucsut vettek
s mig Juliska az édes anyja elé sietett, addig
Szentjánosi a kerti kis ajtón át, örömettel ke-
belül hazá ment.

Molnár Mihályénak — a mint lányát
megpillantá — azonnal feltűnt ennek élénk
piros arca s nem a legkisebb meglepetéssel
kérdéze, hogy mi okozta azt?

Juliska mint olyan istenfélő és szófogadó
ártatlan kislány, nem titkolt el semmit. A vele
szillettet természetesen őszinteséggel elmondott
mindent. Tervezetül legelője, még a legkisebb
részlott sem hallgató el: Miként és hol látta
legelője, miféle érzelmeikkel telt el szíve már
az első pillanatra, mint ismerkedtek meg és
hogyan kötöttek meg örök időkre a szent fri-
zyet. Mikor pedig édes anyam hívott — így
fejezte be elbeszélését — halkán bucsut vet-
tünk. Ő hazá ment, én meg itt állok édes
anyám előtt és most a míra érdemem, a szent-
rit jutalmazom, avagy büntessen.

Mig ezeket mondta, arca hól pirult, hol
halványult, öröm s bánat, kétség és remény
egymásután váltakozva azon.

És éles anyja arczán ekkor két könyesepp
gördült le s lány hangon mondta: Legyen meg
isten akarat.

IV.

...Es meg is lett.

Szentjánosi János mindig ritkábban s kel-
leplemből látogatót el Kuti Katához, de
annál gyakrabban s örömelebb ment a Mol-
nár Mihályék szép Juliskájához, a hol már
rendes és kedves ház lett.

Kuti Kata előbb nem hitt barátjának,
nem hitte, hogy Szentjánosi őt nem szereti s
nem is szeretné soha, csak öv. édes anyja
unsozlására jirt el hozzá s csak hideg udva-
riassággal tette azt is, a mit tett.

Midőn észre vette, hogy minél ritkábban
jár el hozzá s olyankor is rendszeren szorakozott
és mindenkor hidegebb, felébredt a féltékeny-
ség benne s fonta magában a bosszu szálát.

— Szombaton este várlak”. Így ezölt
esütörtökön délután az épen bucsuzó Szent-
jánosi Jánoshoz Kuti Kata.

— Szombaton este várlak... de biz' az
mit sem hallod s szavakból, hisz gondolata,
lelke már ott volt szereltest Juliskájánál.

Szombaton várt is.

Sürgüt-forgott, jött-ment. Szegény csir-
kék meg amugy siránkoztak, hisz ki lett mondva
feljükre a halálos ítélet:

— Csirke paprikák kell ma estére.

Csirke paprikák, mert ez a Jancsi ked-
vezte étel s borkorcsolyának melléje tepertős
pogácsa, hisz rajong érte. S lizas tevékeny-
séggel fogott hozzá a csirkek kopasztozáshoz.
Sarkantyúkat egymás után rángatja le. Mosta,
takarította, hogy ne maradjon a legkisebb pil-
se rajta. Majd tészát gyurt töpirtős pogácsá-
ka s mint egy árszelemilten forgolódot a
konyhán.

Már a jó csirke paprikák szaga be tölté
a konyhát, mikor felhangzott az ajkón: de
hor is kell ami a pinczében levő már fogyat-
kának van s nem is a legjobb.

No hiszen Kati elszaladhat az új ven-
dégiosúhoz, hogy is hívják csak?... Igen, Mol-
nár Mihályhoz, ugy is azt monlják, nagyon jó
bora van. Addig a Jancsi is megérkezik.

Kuti Katának vér szállott a fejébe, talán
csak nem balsejtem jele...

Dobogó szívvel lép Kató a kocsmába,
de hogy eláspadt hirtelen, csak hogy le nem
ejtette az íveget.

...A Szentjánosi hangja!

...Engem ugy egejljen.

Szegény Katának bizony igaza volt. A
Szentjánosi János hangját hallotta, hiszen ott
volt ez a mellék szobában, még kisse nyitva is
volt az ajtó. Epen elég arra, hogy Kató hirt-
elen be nézhessen s az eszt is elveszítse
attól, a mit látott.

Ott állt Szentjánosi s mellette a szende
Juliska, kezét-kézbe (mint épen ő, nem is oly
rég) s boldogságtól mosolyogva.

El is veszté szegény Kató az esztét, mert
hor helyett pálinkát kért... De minek is a bor?
Hiszen Szentjánosi ugy sem ment el. Megkoz-
masodott a csirke paprikák, ki száradt a te-
pertős pogácsa, nem kellett senkinek.

Es Kató csak sirt-rit.

Ezalatt pedig Molnáréknál csendes esa-
ládi körben meg volt a Jegyvtálás. Az esküvő
napját rá egy hónapra, vagyis: Kisasszony
napjára tűzték ki.

Szentjánosi János rézéről csak kedves
barátja: Hegyi Andor volt jelen, mert övgye
édes anyja ehogy se tudott megbárakozni
ezzel a gondolattal, hogy fíja hozzá hasonló
szegény leányt vegyen nőül s bar menyire
is kérte szerető fia, hogy vegyen részt ez es-
tén: nem s nem!

Ha nem volnál ügyes s szép s ha nem kap-
nál gazdag, előkelő leányt, nem csodálkoznám,
hogy bele bolondultál abba a jött-membe!

Anyám! Össze akarja törni lelküdvöm?
Nincs-e nekem két munkás kezem? Nem tud-
om-e megerezni mindennapi kenyérem? Mit
ér a kincs, ha boldogság nincs? De haj, kin-
csét ér a boldogság.

Ez s ehez hasonló csivodások folytak
mindig, ha szóba jött Szentjánosinak Molnár
Juliskával leendő egybekelése.

De az ifju nem tágitott. Nagykoru levan,
a maga gazdája volt — a szegénységben; de
vót két munkás keze s nem keserítette őt a
jövő, a megélhetési gond, hiszen erős volt hita,
hogy istenfélő munkás ember keze után mi-
díg megéltsék az Isten Áldása. S ha nem va-
lam, mi ifjusága napját keseríté, az csak
anyjának a leendője irányában éreztetett hi-
degege.

Szentjánosi Jánosnak elbeszélte másod-
nap barátja, Hegyi Andor, hogy miként váltak,
épen eljegyzése estején Kuti Katánál kérték
ésteivel s mily tragi-komikusan gyönd-
dött meg Kuti Kata, hogy bizony a Jancsi
többé nem az ő Jancsikája. Elbeszélését asszál
végzte be Hegyi, hogy oda köbbé ne is men-
mert az egész Kuti család esküdt ellenséggé
lett s ha oda mennél is, csak kellemelen é-
zéseket szálne ugy magadnak, mint az egész
családnak.

Szentjánosi egy kisse restelte a dolgot,
de hát a szerelem süket s e szerint nem hal-
totta a meghívást. Egyébként örvendett, hogy
a kényszer-zubonyt ily könnyeden le ráhazá-
magáról s most már lelke minden gondolatát
egy lényben összpontosította.

Juliska volt lúve, reménye, csillaga.
Oh, hogy el ábrándoztak a jövő tündé-
képén, ha ugy holdvilágos estékén a kis lu-
gasba létek.

Mint szerelmük első nyilvánulásának he-
lyéhez e kis lugasból vonzódotk leginkább.
Csak itt érezték igazán boldognak magokat.
Az a két nagy almafa is, melyek a kis lugas
körül vették, mintha velük szövődöknek, mintha
az ök első szerelmükről mondanának titkos
regéket.

Kop-kopp! s egyszerre két piros alma
esett le a két összehajló ágról egyenesen a
kis asztalkára.

A két szerelmes mosolyogva eskméit a
koppanásokra, s egyszerre két kis kék nyul
sebésen a piros almák után.

— Nézd Jancsikám, ez neked mosolyog,
mondá Juliska, Szentjánosi felé nyujtva az egyik
almát, s az sebbiket.

— De már Juliska lelke, az teged illet,
add nekem a másikat.

— Itt van Jancsikám s megint oda nyujtá
a sebbiket.

No, de!... s hogy tovább ne csivódjanak,
a Jancsi bicsekája köze lépett mint békebíró,
s a sebbik almát késté vágta s most már
Jancsi nyujtá az egyik felét Juliskának, s ki
mosolyogva vette el.

De ha már az egyiket?... megelésted a
másikat is s a két édes alma után komolyköt
jött: két édes csók. (Folyt. köv.)

Az én világom.

A mióta alá hulltál
Az örökös csendes éjbe,
Há' fadra ugy rá szakadt
Az életnek oltor terhe.
Mig virrad a hajnal fölém,
S az ezer szép gyermek álom,
Oh, már nem tudzem nem kell
Külden, vad világom!
Mig pejtáim égő szívvel
Turka lepkét szelk sorba,
En árán a szőlőföldöt!
Kinos éjbe beborulva!
Mig elmenek madarászál,
Gólyát nézni ki a rétre,
En csak járok lanakdt fölél
Oda ki a temetőbe!
Évek mulnak, évek jönnek,
Még sem enyhül, még sem virrad;
Csak nehezebb, boritabb lesz
Évek során mind-n'ny pap.
Sivogat van körlöttem,
Be mostoha ez az élet,
Nincs oázis csögdgett ezemem
Akármerre el el téved!
A tavasz sem enyhít engem,
A régi bér inkább éget,
Barni rózsák, barni fenyés,
Vianszahrni nem tad téged!
A forró yár, az kedvesség,
Csak télot gyűjt ott felettem.
Faj az élet, hogy ha lelkem
Néha-néha baba rüppen!
No, meg az ősz, az meg járja,
Ugy bízta az emlékeim,
Or' labozik, k-b-m-ben van
Elna-nagó köddé tépi!
Bonne van a szívem mélyén,
S mikor hull a sarga levél,
Lélekemben is felbúlnak
Egy-egy törtéti árva remény!
Hát az a tél, az mit vétett?
Az szerettim, azt azy várom,
Erzem benne emlékeim,
Árva soroban a halálom.
Ugy is nekem ér te nélküléd,
Mit ér nekem ér az élet?
Te el vitted mind-m'ny reményét,
Széled musolyt, fényt, örömet!
A mióta réád hulltál
A halgatag csendes éjje,
A rám szakadt bus fölértek
Nem oszlanak -oha sejjel!
Árva lelke-m csak ott csapong,
Éjenként a temetőbe,
Sírva kér, hogy vigy le immár
A nyugalmas pihenőre!
10. Bölcsér Bölcsé.

Györgyjakab Márton utóda,

DRESZNANDI VIKTOR,

könyvnyomdája, könyv-, papir-, írószer- és diszműáru kereskedése Csikszeredában.

Elvállalok mindennemű nyomdai munkát, u. m.: **könyvek, füzetek, röpiratok, gyászjelentések, meghívók, falragaszok, tánczrendek, üzleti felhívások, hivatalos nyomtatványok** stb., nyomtatását legjutányosabb áron, választás szerint jóminőségű papíron és izléses kivitelben.

A dus nyomdai berendezés, a legszebb alaku és legcsinosabb kiállítású betűk, a teljesen megbízható szakértő személyzet, minden időben képessé tesz, hogy még a legkényesebb igényeknek is a lehető leggyorsabban megfeleljek.

A rendelkezésemre álló **nagy papirraktár** arra is módot nyújt, hogy a különböző nyomtatványokat minden áremelés nélkül készíthessem, dacára annak, hogy a papíráru utóbbi időben több mint

45%-kal emelkedett,

sőt újévtől kezdve a mindenki által eddig is mérsékeltnek ismert árakat is

LEJEBB SZÁLLITOM.

Nagyobb és tömegesebb megrendeléseknél hivatalok, iskolák, kereskedők üzletemberek és magánosok részére is árkedvezményt nyujtok.

Könyv-, papir-, író- és rajzszér, valamint diszműáru kereskedésemet a legnagyobb **körültekintéssel és figyelemmel ujonan rendeztem be.**

A használatban levő *iskolai tankönyvek, füzetek, írkák, író- és rajzszerek, a legjobb minőségű író- és rajzpapírok, kitűnő minőségű elegáns és dívatos levélpapírok üzletemben a legjutányosabb áron minden alkalommal kaphatók.*

Raktáron tartok *imákönyveket, regényeket, ifjusági iratokat, naptárákat a legnagyobb választékban.* — Ezenkívül bárki által kiadott és bárhol található könyveket az eredeti árban a lehető legrovidebb idő alatt megrendelek. Kiterjedt összeköttetéseimmél fogva e tekintetben a *legpontosabb kiszolgálást ígérhetem.* — Felhívom a nagyérdemű közönség figyelmét

bronz-, bőr-, fa- és japáni diszműáru és egyéb czikkeimre,

melyeket elsőrendű forrásokból beszerezve szintén a legjutányosabb áron vagyok képes kiszolgálni, ilyenek: **névjegytartók és tárczák, varró-, dohányzó- és íróasztal készletek a legdiszesebb kiállításban, etazserek, fali fenyképtartók, kesztyű-, zsebkendő- és levélpapír dobozok, diszes kiállítású hőmérők, toll állványok, kézi és asztali tükrök, himző eszközök, fénykép keretek, fali disztárgyak czellulóz, bronz és majolikából, diszes fénykép és levelezőlap albumok, emlékkönyvek, japáni kézi és diszítési legyezók, tajték, borostyánkő és ezüst szivarszipkák, dohány-, szivar és pénztárczák bőrből vagy fémből, burnót szelenczék, női kézi- és oldaltáskák, utazó bőröndök, zsebkések, óralánczok, ollók, ruha-, haj- és bajuszkéfék, fűsük, szemüvegek stb. stb.**

nyomtatványokból nagy raktárt tartok

melyre mély tisztelettel felhívom a *hivatalok, főtisztelendő papság, tanító, községi és körjegyző urak beces figyelmét.* — A felsorolt tárgyakon kívül nagy választékban kaphatók:

Rózsalevelek és selyempapírok, Ima- és Képes könyvek a legdiszesebb kivitelben.

Magamat a nagyérdemű közönség beces figyelmébe és pártfogásába ajánlva, maradok Csikszereda, 1900. deczember hóban

legkitünőbb tisztelettel

GYÖRGYJAKAB MÁRTON UTÓDA, Dresznándt Viktor.